

Справа № 161/11260/20

Провадження № 2/161/835/21

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А І Н И

(заочне)

30 березня 2021 року Луцький міськрайонний суд Волинської області в складі:

головуючого судді Олексюка А.В.,

при секретарі судових засідань Самсонюк Ю.Л.,

розглянувши у відкритому засіданні в м. Луцьку в порядку загального позовного провадження цивільну справу за позовом ОСОБА_1, в інтересах якого діє адвокат Горват Іван Іванович, до ОСОБА_2 про стягнення боргу за договором позики,

В С Т А Н О В И В :

16.07.2020 адвокат Горват І.І. в інтересах ОСОБА_1, звернувся в суд з позовом до відповідача ОСОБА_2 про стягнення боргу за договором позики.

Позов мотивував тим, що у вересні 2019 року в м. Луцьк у ТЦ «ЦУМ» Мегела Р.І. надав ОСОБА_2, позику у розмірі 100000 доларів США. Позичальник отримав кошти на особисті потреби. У якості підтвердження отримання коштів позичальник надав позикодавцю дві особисті письмові розписки, в кожній з яких зазначалася сума 50000 доларів США із зазначенням строку, до якого позичальник зобов'язувався їх повернути, а саме до 01.01.2020.

Проте, станом на день звернення до суду, позичальник свої зобов'язання не виконав, кошти у повному обсязі не повернув, контактний телефон позичальника заблокований. На адресу позичальника позикодавець надсилав лист із вимогою сплатити заборгованість, однак відповідь на нього на надходила.

А тому, позивач просив суд стягнути з відповідача в свою користь суму боргу за договором позики 2693 000 грн., інфляційні втрати за весь час прострочення заборгованості 48708,20 грн., 3% річних за користування коштами 42940 грн. Окрім того, просив стягнути витрати на професійну правничу допомогу у сумі 14400 грн.

Ухвалою суду від 17.07.2020 відкрито провадження у справі, постановлено розгляд справи здійснювати за правилами загального позовного провадження.

Окрім того ухвалою від 31.07.2020 задоволено заяву представника позивача про забезпечення позову, постановлено накласти арешт на належне ОСОБА_2 нерухоме майно.

Ухвалою суду від 29.10.2020 постановлено закрити підготовче провадження у справі та призначити справу до судового розгляду по суті.

01.12.2020 засобами електронного зв'язку до суду надійшло клопотання представника позивача про розгляд справи у відсутності позивача та його представника. до суду надійшло

Відповідач в судові засідання не з'явився, хоча належним чином повідомлявся про час та місце розгляду справи, відповідно до вимог ст. ст. 128-131 ЦПК України. Заяви про розгляд справи за його відсутності, а також відзив на пред'явлений позов відповідач не подавав.

Суд ухвалює рішення при заочному розгляді справи, що відповідає вимогам ст. 280 ЦПК України.

Розгляд справи здійснювався за відсутності учасників справи, без фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу, що відповідає вимогам ч. 2 ст. 247 ЦПК України.

Дослідивши письмові докази в справі, суд дійшов висновку, що позов підставний та підлягає до часткового задоволення.

Судом встановлено, що у вересні 2019 ОСОБА_1 надав ОСОБА_2, позику у розмірі 100000 доларів США. Позичальник отримав кошти на особисті потреби. У якості підтвердження отримання коштів позичальник надав позикодавцю дві особисті письмові розписки, в кожній з яких зазначалася сума 50000 доларів США із зазначенням строку, до якого позичальник зобов'язувався їх повернути, а саме до 01.01.2020.

Отже, строк виконання зобов'язання визначено до 01.01.2020.

На підтвердження передачі грошових коштів, ОСОБА_3 склав розписку (а.с. 6).

Позивач в позовній заяві стверджує, що кошти відповідачем були отримані в борг.

Відповідно до ч.2 ст.5 ЦПК України у випадку, якщо закон або договір не визначають ефективного способу захисту порушеного, невизнаного або оспореного права, свободи чи інтересу особи, яка звернулася до суду, суд відповідно до викладеної в позові вимоги такої особи може визначити у своєму рішенні такий спосіб захисту, який не суперечить закону.

Статтями 11, 509 ЦК України встановлено, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають в тому числі і з договорів та інших правочинів.

Відповідно до ч.2 ст. 207 ЦК України правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний його стороною (сторонами).

Оскільки розписка підписана особисто відповідачем, суд дійшов висновку, що в даному випадку є дотриманою письмова форма договору.

Згідно ст. 629 ЦК України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Частиною 1 ст.626 ЦК України встановлено, що Договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. законом або не впливає із суті договору.

Статтями 526, 527 ЦК України встановлено, що зобов'язання має виконуватися належним чином, у встановлений строк відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Як вбачається з матеріалів справи, на час звернення до суду відповідач не виконав взяті на себе зобов'язання, грошові кошти в сумі 100 000 дол. США не повернув.

Відповідно до ч.1 ст. 533 ЦК України, грошове зобов'язання має бути виконане в гривнях.

Позивач при зверненні з позовом до суду розрахував суму отриманих за розписками коштів відповідно до курсу Національного банку України станом на 10.07.2020, де курс іноземної валюти по відношенню до гривні становив: 1 долар США=26,93 грн.

Таким чином, розмір отриманих відповідачем коштів в національній валюті становить 2693 000 грн.

Відтак, суд дійшов обґрунтованого висновку про необхідність стягнення із відповідача ОСОБА_2 переданих йому ОСОБА_1 грошових коштів в розмірі 100 000 дол. США, що становить 2693 000 грн.

Такий спосіб захисту порушеного права позивача відповідає позовній вимозі та не суперечить закону.

Що стосується вимоги про стягнення трьох процентів річних, то вони підлягають до задоволення, оскільки відповідно до ч. 2 ст. 625 ЦК України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Враховуючи те, що боржником прострочено виконання грошового зобов'язання, то на ньому лежить обов'язок сплатити 3% річних, що згідно з поданим розрахунком становить 42940 грн.

Окрім того, згідно розрахунку позивача, інфляційні втрати за весь період прострочення позики становить 48708,20 грн. (сукупний індекс інфляції 101,8).

Проаналізувавши зібрані і досліджені в судовому засіданні докази в їх сукупності, суд дійшов висновку, що слід стягнути з відповідача в користь позивача суму 2784 648,20 грн., з яких: основна сума 2693 000 грн., три відсотки річних 48708,20 грн., інфляційні втрати за весь час заборгованості 42 940 грн.

Крім того, відповідно до ст. 141 ЦПК України, підлягають до стягнення з відповідача в користь позивача понесені та документально підтверджені судові витрати у справі, що становлять 10510 грн. сплаченого позивачем судового збору, відповідно до квитанції №ПН1576769 від 13.07.2020.

Натомість щодо заявленої представником позивача вимоги про стягнення з відповідача 14400 грн. витрат на професійну правничу допомогу суд зазначає наступне.

Згідно вимог ч.8 ст.141 ЦПК України, розмір витрат, які сторона сплатила або має сплатити у зв'язку з розглядом справи, встановлюється судом на підставі поданих сторонами доказів (договорів, рахунків тощо). Такі докази подаються до закінчення судових дебатів у справі або протягом п'яти днів після ухвалення рішення суду за умови, що до закінчення судових дебатів у справі сторона зробила про це відповідну заяву. У разі неподання відповідних доказів протягом встановленого строку така заява залишається без розгляду.

Відповідно до положень ч.3 ст.137 ЦПК України, для визначення розміру витрат на правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Враховуючи, що представником позивача до суду до початку судових дебатів не було подано ані детального опису наданих послуг, ані документів на підтвердження сплати на користь адвоката заявленої суми витрат, тому суд приходить до висновку про відсутність підстав для задоволення вимоги про стягнення з відповідача 14400 грн. на користь позивача витрат на професійну правничу допомогу.

Керуючись ст.ст. 12, 13, 17, 77, 78, 81, 141, 247, 259, 263, 264, 265 ЦПК України, на підставі ст.ст. 509, 526, 533, 625 ЦК України, суд

В И Р І Ш И В :

Позов задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_2 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , адреса: АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_1) в користь ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_2 , адреса: АДРЕСА_2) заборгованість за договором позики розмірі 2693 000 (два мільйони шітсот дев`яносто три тисячі) гривень, три відсотки річних 48708 (сорок вісім тисяч сімсот вісім) гривень 20 коп., інфляційні втрати за весь час заборгованості 42 940 (сорок дві тисячі дев`ятсот сорок) гривень.

Стягнути з ОСОБА_2 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , адреса: АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_1) в користь ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_2 , адреса: АДРЕСА_2) 10510 (десять тисяч п`ятсот десять) гривень судового збору.

В задоволенні решти вимог -- відмовити.

Заочне рішення може бути переглянуте судом, що його ухвалив за письмовою заявою відповідача. Заяву про перегляд заочного рішення може бути подано протягом тридцяти днів з дня вручення рішення.

Рішення може бути оскаржене до Волинського апеляційного суду шляхом подання апеляційної скарги через Луцький міськрайонний суд Волинської області протягом тридцяти днів з дня вручення рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо її не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повне судове рішення складено 05.04.2021.

Суддя Луцького міськрайонного суду А.В. Олексюк